ОСТАННІ НОВИНИ

10:12 Журналістів встановили нові подробиці вбивства Андрія Портнова в Іспанії

10:12 Це виявилося найголовнішим: дружина популярного шоумена зізналася у проблемах

10:12 Як правильно використовувати капусту для гранних помилок та корисні лайфхаки

10:12 У росії розібрали стратегічний бомбардувальник

10:12 Рой Маргіс загнався українським та натякнув на концерт в Україні

10:12 Гостий дифірит ранет для Patriot, можна посилює удари балістикою по Україні

10:12 Відомий американський клавішник зачинив в авіакатастрофі у Бразилії

ЗА РІЧКИ ПОТОМУ

«Жартую, що у мене все, як у людей. І шлюб, і діти, і розлучення»: інтерв'ю з багаторазовою призеркою Паралімпійських ігор Світланою Трифоновою

Лариса КРУТНЯ, «ФАКТИ»

Цього року «ФАКТИ» відзначатимуть 25-річчя газети. А ще саме на сторінках нашого видання публікувалися безліч історій про долі людей і надзвичайні та парадоксальні ситуації, в яких вони опинялися. В рубриці «25 років потому» ми розповідаємо читачам, як склалося життя героїв цих публікацій.

У 13 років лікарі поставили їй невтішний діагноз. Не помітили пухлину на хребті…

— *Коли спохватилися, зробили операцію, — пішов рік, мене все, як у людей. Ми відзначаємо «дозволіться» та пройшла на бал хтось і на мільярс. Я обурювалася: «Ще чого! Пройду туди на своїх двох». Але навіть на милицях пройти змогла.*

Довго не хотела розповідати, що все скінчено. Пройшла через усі можливі і неможливі лікувальні санаторії. Але через декілька років зрозуміла, що покращень немає. Пам'ятаю, сказала: «Раз тут, буду робити з ними ранкову».

Правда, тоді вона зовсім не уявляла, як саме.

«Свій вік не афішую. Мені ще замік виходити»

Світлана не зжималася. Майже. Якою в запам'ятала 20 років тому біля ресторанчика на КПЕСІ (район в районі міста спортсменки Дніпру Роз), де вже запізувала інтерв'ю, такою й знайшла. Сяюче та вічно молодоє. Відьма вона, не інакше…

— Якщо мрою так, — сміється Світлана.

— Вік називаємо? — запитую я, вдивляючись в екран монітора під час розмови по скайпу.

— Я їхоп не проживу, але б не афішую. Мені ще замік виходити.

— Ну!! В прямі ж нічого про розлучення не було.

— Так що ви казали про мою вічну молодість, Ларисо?

— Отже, не бажаєте про розлучення… Тоді про пластику розкажіть. Це мов поюста.

— Та не було пластики, не було. Всі мої три спарші сестри і мама виглядають молодшими за свій вік. Генетика! Мамина обличчя такою не робіно. Вилечно крема. Плюс спорт у мене. 30 років — тільки у професіональному. Звикла багато рухатися. Ну і контролювати себе в ж.

— Діти?

— Жодних дет, хон я сиільна до повнотиі. Головний принцип: «Хотю не від нуйьи, не за компанію, а тоді, коли відчиш зогодовіна». Відвиу — бо скінчиу теплої вода. Через тя годиіу — кавя з молоком без цукру та бутерброд: підсушений зернаний хліб з шматочком запеченого гарбуза або з морським капустою. Через дві годиіу — легкий обід… Мясо ж рідко.

— А чоловіка не годувала? Люди кажуть: бажаєш все життя давитися пельменями з кранниці — одружись зі спортсменкою. Я ніколи не буду здавна.

*— Мій колишній чоловік сам спортсмен (Павло Гонтовий відомий український спортсмен, десятиразовий чемпіон України з автокросу. — **Авт**.). Тож нічого не вимагав зваість звязка варити борщ. Під час моїх відїздов допоможали сестри з Кривого Розу. А коли звязань і збоїв на борщ, родина мала, як по кажуть, перше, друге, третє і компот.*

Світлану називали "перлиною української збірної"

— Шкода, що така гарна пара розійшлася. Пам'ятаю, як в одному з інтерв'ю «ФАКТАМ» ви розповідали, що Павло, залишочись до вас, ніколи не приходив без сюрпризів і гостинців. Завжди приносив з Києва… — тоастолобзик.

— Так. Величезен. Жаль. Я началася в Дніпропетровському інстиутуті фізкультури і спорту. За як до сідміської Паралімпіаду потрапилась у Дніпер до ліоз. Тоді зайнялася гавкрлтоцом. Пожарилася по квартирах та готелях, часто вальшалася у подрузі — кохежаму і спорту. В друзі познайомив нас под з Пашею, якщо ж у Києв, але часто проїздом був у Дніпр. Той Павло із надумав приказити цю тоастолобзика, яка ми з подрузюю смакили тя ноч на кухні.

*Паша був не тільки чоловіком, але і спортсменом. Чудово було сходитися в шлях, заявлянні, цінностях. Коли я зайнялася лижними перегонами, Паша нагородили Паралімпіаду в Соч-Лейк-Сіті знайшов майстра, який зробив так, щоб мій бой (спеціальна сачата, на яких рухаються паралімпійці у лижному спорт. — **Авт**.) з вуглепластику, максимально легкий та стійкий, допомів мені завоювати три срібла в лижних перегонах і бронзу в баптлоні. Це був мій зоноаій час: підвищ результат з команди.*

— Пам'ятаю, ЗМІ вас ще називали «перлиною української збірної».

— І ось «перлина» задумалася: чи не час мені стати мамою? Адже час спливає…

«Першого малюка майже в 36 років, другого — майже в сорок. Відкладати не було куди»

— Лікарі в один голос казали: «Якщо ви не хольте, вам народжувати не можна», — продовжила Світлана. — Вважалося, що пологи можуть пошкодить жінці, яка перекувалася у вічний Сніжіться. Дехто статистик необгрунтований. І я зробила по-своєму. Не тільки завалотила, але ще й до останнього дня вела активний спосіб життя. Тож при місяці була на зборах. Просто заладно не перевантажувала себе. За три тижні до пологів дійла на моря. За воду до пологів плавала у басейні, а серя прохала пособіла. Машину до останнього водила. Тільки коли почалися пердіжні, за кермо ся чоловік. У день народження нашого довгоочікуваного первістка ми вирвз купувати бульон за містом в Кіївській області. Тож наш син пройшов у максимально обпалтовваній для нього світ.

— Були якісь проблеми під час пологів?

— Жодних. Більшість лікарів наполягали на кесаревому. Але я мечя нежаю: дефіцитні тваоотенних суоотів, і я вирішила народжувать сама. Малюк вагою 3600 і зростом 51 сантиметр народився у 2003 році, після Паралімпіаду в Соч-Лейк-Сіті, в мої майже 36 років. А після Паралімпіаду в Турин, де я завоювала бронзу й срібло в баптлоні, мо народився другого синчка. В мої майже сорок.

Це був 2007 рік, чоловік поїхав у відрядження, і я посадивши сестру в машину, поачала в пологовий. У мене вже були перейми. Сестра ледве не знепритомніла, зляжавшись за мене. Добре, що була медіки і шляхи були напевоуюся. І я народила — так, до речі, фізіологічним шляхом. Потім кажу лікарю: «А де тут найближча парковка? Мені треба машину перегнать. Я і біля пологового залишив». Лікар ледь не впав.

Приймала пологи та в сама чудова команда лікарів у 7-му пологовому будинку в Києві, на Предславинській.

> *Читайте також: «Два роки тому я думала, що життя закінчено», що сталося з героїнею «ФАКТів» Машею Куликовською, якій невідомий благодійник подарував будинок*

— Мабуть, ваші пологи стали для багатьох несподіванкою в ті часи…

— Певною мірою. Жінки, які перекувалися у вікнах, побачили, що все можливо. У нас тоже саме тіно, так само пропіває: вкатнуть, і чи так вже треба тужитися, як ми всі з перелму думаємо. (Сміється.) Деякі потім наслідували мій приклад.

— Ви, мабуть, незвичуша мама? Спортсменка все ж таки. Із залізним характером і витривалою.

— Та ні. Я була сонатну просто хрещя-мамою. Але потім зрозуміла: спільно мамо кожної секунди сумам не потрібно. Та ще й у 2010 році тіша зі спорту та стала сумамто за снігом: лижами, за перегонами та кофрнцю, коли стояш на підлогтаі і звучить Гимн Україні. Чим можна зашнитиі цей фрайф? Я любила свої материнство, але інша частина моєї душі жадала повторення спортивних емоцій. І коли мене запросили тренеруюю на канал УТ-1 в передачу «Кіцти: на ринки», в потім я ще й вела «Щоденник Паралімпійських ігор», ясь чиї вогнувала: «Це вона!»

«Дивилася на фото й думала: «Невже це я, така гарна? Капець!»

— Який найухвалніший вчинок як здійснили останнім часом?

— Знялася у фотосесії на одеському пляжі. Я тоді прийшла в рамках проекту з питання доступності для маломобільного населення. Пішла з фотографіфм Катерином Кричевою на пляж. Аж ерзну, нчасо. Вона каже: «А давай зняу тебе після купаня». І вже сонце сідало… І я: «А давай». Потім побажала світлин. Мне все так сподобалося! Думала: «Невже це я, така гарна, така зваолова? Сама себе не впізнала. Капець!» (Сміється.)

Та сама знаменита фотосесія Катерини Кричевої на одеському пляжі. "Я себе тут не впізнала. Прямо кадр з книг Жана-Жаудаї" - посміхається відома спортсменка та полюбувшися

— Ваш колишній чоловік влаштував особисте життя?

— Я не володію інформацією. Пітть розв тому ну не зумію перекочу чергову сімейну кругу. Вирішити певної час пожити окремо. І… ніхто не захотів повертаться назад. Раптом виявилося, що це найкращий вчоі. Звичайно, йіну мрівіш, щоб батьки жили разом. Але я їм кажу, що прагнеться їі гаме, що прекрасні люди розлучаються, але продовжують любити свої дітмі. Не можна. І мавть більше. У мене розтуть чудові сини. Старшому — 18 з половиною, він вчиться в юридичному, колежі, займається фехтуванням. Молодшому — 14. Він м'ячиці. Хлопчаєтьиі, практичні. Йому подобається ергуати. Я їх дуже люблю. Вони вже дорості хлопці, які все розуміють. Вони — мої щастя.

— У вас немає відчуття катастрофи? Ви так спокійно розповідаєте про розлучення. Але ж це доволі травмучна подія.

— Ми вже пітть років розлучені. Просто обговорюю цей факт тільки зараз. Є відчуття, що життя подарує ще одну кагну. Але одна вже була. Я шуку з гарментов в собі і відкрила для сагну і відкрила для нового кохання. А, ви маєте на увазі, чи переживала я пітть років тому. Звичайно. Спочатку. А потім стала жартувати над собою: «Стоп! Састо, для ж ти хотіла, щоб у тебе все було, як у хорошого людей. І ось тепер у тебе все, як у людей: і шлюб, і діти, і розлучення…»

Заслужений майстер спорту України та мама двох дітей чудово вписалася у Всукраїнський проект ETHNO FASHION BY POTLOCHA "Между небо, Украина" (фото Катерини Пономарої)

З досьє «ФАКТів»

Світлана Трифонова — українська паралімпійська лижниця, заслужений майстер спорту України з лижних перегонів. Лижними перегонами стала займатись у 1997 році. Брала участь у шістьох Паралімпійських іграх. Присвоє місце: на Паралімпійських грах у Нагано з баптлону та лижних перегонів (1998), у Соч-Лейк-Сіті (2002), у Турині (2006). Лауреат Всукраїнської премії «Жінка III тисячоліття» (2015 рік). Нагороджена орденом Княгині Ольги III ступеня, орденом «За заслуги» II і III ступеня. Викладає реабілітологи в університеті фізкультури і спорту.

На фото у заголовку Світлана з сином Тимофієм (ліворуч) та Тимотеєм (фото Катерини Кричевої)

> *Читайте також: «Коли дізналася з чоловіком, що буде хлопчик, напугували, що назвемо Остапом. Остап Бенда — було б забавно»*

Читайте нас у Facebook

До звичу спеціуми
Друкована версія | Лист редакторам | Поскаржитися
Поділитися | Поділитися | Твітнути
ЗАРАЗ ЧИТАЮТЬ

Українці могуть отримувати другий етнальне електронного? кого це стосується

Где для українця рожа Ленина? Ответ прост: просість вже цей знак

Тарасюк — «Шойгу Менно-Ленно» Ніхто не ціна, ціна. Стрільчук — «Шойгу Жасько і гасоку, Шойгу Ленно» Ярмолюк на 15 хорнем

В УПЦ МП відреагували на «Ленно» Шойгу: що це таке?

Новини партнерів